

עניין שכונתי

מנהל קהילתי של שכונות
ב צרפתית, 3 המכתב, צורת הכירה
ורמות אשכול

גיליון
19
פברואר 2018

הפסקויל של רמת אשכול, הגבעה הצרפתית,
גבעת המבתר ומעונות הסטודנטים

עורכת ראשית: עדנה לוי | רכזת המערכת: יעל וינשטיין | מערכת: איתי ליטמן, נטע אונטרמן, הילית ישראל, אבנר בלנקנשטיין, ליאור סיגל, רוני זקוביץ | גרפיקה: אלי רטנר

את עמדתנו, שעיקרה דרישת פתרון תחבורתי ליציאה מהשכונה לכיוון תל אביב והקלה על הפקק שנוצר בשכונה בכל יום לעולים על ה"רמפה" לכיוון הצומת. אנו כמינהל נידרש להשמיע קול ברור בנושא זה.

2. קו הרכבת הקלה - במסגרת הקו הירוק מתוכנן מעבר של הרכבת בשכונה באזור מעונות הסטודנטים בואכה הרחובות האצ"ל והלח"י. על פי התכנון המקורי קו הרכבת היה אמור לעבור ברחוב ההגנה עצמו ולבטל את הגישה ברכב לרמת אשכול. התכנון הנוכחי נותן מענה לחיבור השכונה לרחבי העיר ולשירותים בעיר בעתיד, אולם מייצר קושי תחבורתי. הדעות בקרב התושבים בנושא זה חלוקות: יש התומכים ויש המתנגדים. במסגרת פרסומי ההפקעה התגלה לנו כי מתוכננת הפקעה של חניות מהדיירים סמוך לרחוב מבוא דקר לטובת חניון ציבורי. אנו מתנגדים למהלך הפקעה זה. עקב נא אחרי פרסומי המינהל, העירייה והתושבים.

3. פחים מוטמנים - הפרויקט מתקרב לסיומו. כלקח משכונות אחרות: יעילותם של הפחים נמדדת ביחס ישיר לשימוש שאנו התושבים נעשה בהם. אם נקפיד על סגירת המכסה והשלכה לפח פנימה ולא סביבו, השיפור במראה השכונה ובריחות יהיה משמעותי. יש להימנע מהאכלת החתולים סמוך לפחים, מחשש לנפילתם פנימה כשהמכסה אינו סגור היטב.

4. פינוי-בינוי בבניינים שונים בשכונה - מדובר ברעיונות ראשוניים מטעם יזמים, שטרם קיבלו אישור סטטוטורי. כשהנושאים יוצגו למינהל, נציג אותם בפני התושבים, נעדכן ונגבש את עמדתנו. המינהל מבקש מכל הדיירים לא לחתום על כל הסכמים או הסכמה טרם הסדרת הנושא

קהילות שונות בשכונה. השיח לא היה קל, אך לראשונה, חברים מהקהילות השונות הקשיבו אלה לאלה והציגו תפיסת עולמם. במקביל פרסם ראש העירייה, ניר ברקת, מתווה לשכונות ירושלים, שעניינו יחסי חילוניים-חרדיים. במתווה זה הוגדרה שכונת רמת אשכול כשכונה חרדית, והחלה מקודמת בה בניית קריית חינוך חרדית, ואילו שכונת הגבעה הצרפתית הוגדרה כשכונה חילונית. ניהול פלורליסטית ללא מבני ציבור חרדיים חדשים, למעט אישור פתיחתם של שני גני ילדים למגזר החרדי. מתווה זה קובע למעשה את "גבולותיהן של הגדרות" ומבטא את עמדת העירייה ומדיניותה.

✓ לאחרונה אושרה פתיחתו של בית ספר ממ"ד בשכונת הגבעה הצרפתית - יוזמה חדשה של תושבים פעילים. עיריית ירושלים והמינהל חברים בוועדת ההיגוי של בית הספר יחד עם הורים מעורבים, העושים לילות כימים בפעילותם למטן הצלחת בית הספר. נאחל הצלחה ברישום לבית הספר החדש, וכן לבתי הספר האחרים בשכונה, שהעיירייה התחייבה לחזקם.

✓ בשנה האחרונה נפרדנו מהמתכנתת השכונתית הוותיקה מיה בן שושן ז"ל, שהלכה לעולמה בטרם עת. אנו שולחים את תנחוח מינו למשפחתה.

✓ המתכנתת השכונתית החדשה, נחמה מילר, נכנסה לתפקידה לפני מספר חודשים. אנו מאחלים לה הצלחה. בשנה האחרונה התוודענו לשלל תוכניות, והוועדה הפיזית פועלת בנושאיהן באינטנסיביות.

להלן פירוט של חלק מהנושאים:

1. הפרדה מפלסית - תוכנית ארצית להסדרת הצומת של הגבעה הצרפתית. בוועדה הפיזית הוקם צוות פעולה, המגבש

השונים היא עיריית ירושלים, אולם קולנו נשמע ומשפיע. הקושי העיקרי שאני נתקל בו הוא הקושי של קהילות שונות בהכלת השונה ובהבנה שכולנו חיים כאן בתוך רקמה אנושית מורכבת ומתוחה. המינהל שלנו הוא מיקרוקוסמוס של שסעים ההולכים ומעמיקים בחברה הישראלית - בעיר ובמדינה - בין ה"שבטים" השונים ואף בתוכם. לאחרונה אנו עדים לתופעה פסולה ומיותרת: תושבים שאינם מקבלים את האחר פונים לאמצעי התקשורת ולגורמי השפעה אחרים. בפניות אלה אין כדי להשיג פיע כהוא זה על עמדת המינהל. הן רק מבצרות אנשים בעמדותיהם ומסכלות כל יכולת גישור.

אני קורא לכל תושבי השכונות לשמור על כללי שיח מכבדים, כיאה לשכנים. כולנו חיים כאן יחד ומתעתדים להמשיך ולחיות יחד עוד שנים רבות. עלינו ללמוד לעשות כן תוך כבוד, שיח והבנה הדדיים

תפקידי כיו"ר המינהל הוא לנווט את המציאות המורכבת לעשייה שבה יש מקום לכולם.

אני מבקש להודות לכל עמיתי חברי ההנהלה ולמתנדבים הרבים הנוספים השותפים לעשייה הקהילתית. כולם בחרו לתרום מזמנם לטובת הכלל ללא כל תמורה. עמם נמנים גם חברי הצוות המתנדבים של "עניין שכונתי", שפרי עמלם מונח עתה לפניכם. תודה גם לצוות המקצועי במינהל, הפועל ללא לאות למען כולנו.

מאז המהדורה המודפסת האחרונה היו התפתחויות רבות. להלן עדכון בכמה נושאים:

✓ בשנה האחרונה התקיים בוועדת קשרי קהילה, בראשות ממלאת מקומו, חברת ההנהלה רונית גלזברג-כהן, דיאלוג בין

אלי רטנר

תושבות ותושבים יקרים,

הקשר עם התושבים הוא אחד הדברים החשובים ביותר בעינינו, הנהלת המינהל. אני שמח אפוא לחדש ערוץ קשר נוסף, החובר אל האמצעים האלקטרוניים הקיימים - עיתון המינהל הקהילתי, היוצא לאור ומחולק לתושבים. המינהל הקהילתי מכיל את הדרג המקצועי בראשותה של נעמה כץ ואת הדרג הציבורי של חברי ההנהלה המתנדבים בראשותי כיו"ר. אנו, חברי מינהל, שמחים על ההזדמנות להיטיב את חיינו כאן ומשתדלים להיות קשובים לכולכם.

כיאה לגוף מורכב, מתקיים במינהל, כמעט בכל נושא, מיגוון דעות. בשכונותינו מתגוררות קהילות שונות, וגם פיזור הגילאים נרחב. מצב זה משתקף בנושאים הנדונים במינהל ומחייב אותנו לא אחת להכריע בין עמדות מנוגדות. תושבים רבים פונים אליי בשלל נושאים ותחומים, חלקם בהבעת תמיכה וחלקם בטענות נגד צעדים שנקטנו. אני קורא לכו"לכם לתעל את הרצון להשפיע למעשים: קחו חלק בהתנדבות והיו פעילים בוועדות השונות. הרי כולנו, חברי ההנהלה והפעילים בוועדות - שכנים שלכם ותושבי השכונות כמותכם - עושים במלאכה בהתנדבות. אנו משתדלים להעביר את עמדת השכונות והקהילות לגורמי העירייה באופן המלא ביותר ולהשפיע על ההחלטות. הפוסקת האחרונה בנושאים

על פי דין. הקפידו לשמור על זכויותיכם. בכל שאלה נא לפנות לאנשי המקצוע במינהל.

5. פינוי-בינוי במרכז המסחרי הגדול בגבעה הצרפתית – מדובר בתוכנית של חברת "אזו-רים" וה"קואופ", הכוללת הרס המרכז הקיים ובינוי של חנויות המסחר והסופר יחד עם מספר מגדלי מגורים גבוהים. נערכה ישיבה שבה הוצג לנו הרעיון הכללי. עם קבלת מידע על התקדמות – נעדכן.

6. שלב ב' של הפרויקט "כרוש הגבעה" – לאחר שנים של דיונים משפטיים, חזר הנושא לאחרונה להיות רלוונטי. אנו ממתינים למי

מוש מלא של ההתניות בתוכנית המקורית, המחייבות הקצאה וקידום של שטחי ציבור נוספים עבור התושבים.

7. קריית החינוך החרדית ברמת אשכול – לאור מתווה ראש העיר התוכנית נמצאת לקראת הפקדה. הקריה תיבנה בשטח הגדול הסמוך לבניין של קופת חולים "מאוחדת" ברמת אשכול. אנו עומדים בקשר עם העירייה בעניין דרישתנו ליידיע אותנו לגבי מה שמתוכנן כדי שנוכל לבחון את התוכנית, את השימושים השונים ואת הסדרי התנועה המתוכננים בשטח הצר לפני גיבוש עמדתנו.

8. בינוי שני גני ילדים חרדיים בשכונת הגבעה הצרפתית – הנושא נמצא בדו שיח מול עיריית ירושלים ומול נציגי הציבור החרדי. גני הילדים פועלים בשכונה מזה שנים ובתוך דירות מגורים (ברחוב גולי קניה 3 וברחוב האצ"ל 2). מצב זה יוצר הפרעה ממשית לשכנים ואינו בטיחותי לילדים. עיריית ירושלים וראש העיר התחייבו לפתור בעיה זו, בין היתר באמצעות בינוי. אחת ההצעות היא בניית מבנה לגנים סמוך למינהל הקהילתי והעברת גני המינהל שנמצאים כיום במיתחם גולי קניה. הדירות יוחזרו לשימוש

מגורים, וללא כל היתר חריג. טרם הוצגה עמדתנו לגבי ההצעה.

9. המטמנה – לאחר ההישג המשפטי שהושג באמצעות ועד הפעולה של התושבים, עיריית ירושלים מבצעת במשך כשנה ניטור של האוויר במקום. תם ולא נשלם.

10. רעש מואזין – זאת בעיה מוכרת וידועה, וכן ידועים ה'אין-פטרונות' החלקיים. הגורמים הרלוונטיים בעירייה פועלים בנושא, עד כה ללא הצלחה.

■ בברכה חמה,
אלי רוזנפלד

"הקו הירוק" – ובעיות ותקוות, שוב

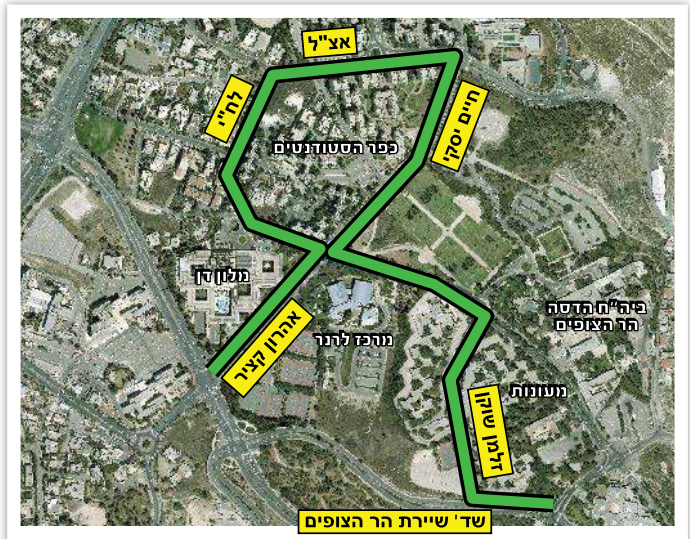
לאחרונה התבשרנו כי בשבועות הקרובים תחלנה עבודות ההקמה של הקו הירוק של הרכבת הקלה באזור הגבעה הצרפתית. העבודות יתמשכנה כארבע שנים: שלוש השנים הראשונות יוקדשו לעבודות תשתית, לאחר מכן תתבצענה עבודות הנחת הפסים במשך כשנה. תוואי הרכבת בשכונה מכונה "האומגה". האומגה תגיע מכיוון המטה הארצי ומלון דן. היא תפנה שמאלה בכך לרחוב הלח"י. בהתפצלות בין הלח"י, לוחמי הגיטאות והאצ"ל, תפנה ימינה לרחוב לוחמי הגיטאות, ותעצור בתחנה בחזית כפר הסטודנטים. לאחר מכן, תפנה ימינה ברחוב יסקי. כשתחזור לכרך של בית הקברות האנגלי, כפר הסטודנטים ודן, תפנה שמאלה לכיוון האוניברסיטה. בשורות אלה הסעירו תושבים רבים. קשת הרגשות נעה משמחה וסיפוק לחששות מהעבודות עצמן, ועד נבואות שחורות בדבר פגיעה מהותית באיכות החיים בשכונה. חשש מיוחד ניכר בקרב תושבי הרחובות מבוא דקר ולוחמי הגטאות, שהעבודות תתבצענה מתחת לבניינים שלהם. סוגיה חריגה נוגעת לחלק מחניוני הבניינים ברחוב מבוא דקר, שעבר תהליך הפקעה לצורך הקמת חניון ציבורי.

דעות לכאן ולכאן

גדעון יגר – אדריכל תושב השכונה, ששימש בעבר יו"ר המינהל הקהילתי וחבר בוועדה הפיזית – מסביר כי התוכנית עלתה לראשונה בשנת 2013 והוצגה למינהל הקהילתי. על פי אותה תוכנית הרכבת הייתה אמורה

זו הוא העובדה שבאזור השכונה הוגשו מעט מאוד התנגדויות, ביחס לחלקי העיר האחרים שבהן יעבור קו הרכבת. 50 המשפחות הרלוונטיות, אילו היו מודעות לכך, היו מתנגדות וכולמות את ההפקעה בעוד מועד. צפוי מאבק בין התושבים על מקומות החניה הנוותרים. לדבריו, הגורמים המקצועיים בצוות האב תועדו אומרים שאין צורך בהפקעת חלק הארי של המגרש לצורך ההרחבה הדרושה. זו הייתה תשובתו של ראש העירייה, ולדברי אנשי המקצוע זהו שקר. מתנהל מאבק משפטי לשם ביטול ההפקעה ונגד הפיכת החניון לציבורי. בילבול מטעים כי הוא משמיע את קולם של אנשים, אך אינו נציג של התושבים. כמו כן הוא מדגיש את ההפרדה בין המאבק נגד הפקעת החניה, מאבק שמלווה על ידי תנועת "התעוררות", שאף הגישה לגבי שאילתה במועצת עיר, לבין המאבק נגד תוואי ה"אומגה" והסדרי התנועה, שיפגעו בכלל התושבים, מאבק המנוהל על

רונים עבודת תחקיר מעוררת הערכה: הוא הזמין את כל מסמכי הארכיון הקיימים לתוכנית ועיין בהם, ועבר על התסקירים המקצועיים. תסקיר התנועה בוצע בשנת 2015. התסקיר לא התייחס ל"אומגה" אלא לחלופה של רחוב ההגנה. בילבול לא מצא מסמך שמשביר את חלופת ה"אומגה". גם לחלופה זו הוא מתנגד, משום שהתוכנית לא עונה על הגדרה של פרויקט כזה – תחבורה להסעת המונים שנוסעת בדרכים ראשיות בקווי ישרים ומוזנת על ידי אוטובוסים. לדעתו זו בכייה לדורות. הוא מעריך כי תכנון זה יאיץ את החלפת אוכלוסיית השכונה באוכלוסייה פחות חזקה. על כך תתווסף פגיעה כתוצאה מהסטת תנועה לכיכר "דומינוס". כתוצאה מכך השימוש ברכב בתוך השכונה, למשל אל הסופר, יפגע משמעותית, עבור כל התושבים. לעניין סוגיית מבוא דקר אומר בילבול כי המינהל הקהילתי כשל בתפקידו, וכך גם העירייה. אחד מממצאיו התומכים בטענה

תוואי הרכבת המתוכנן - "האומגה", על גבי מפת האזור. צוות תכנית אב לתחבורה ירושלים

בכנס תושבים ב-17.1.2018 נכחו למעלה מ-220 תושבי הגבעה הצרפתית. המפגש הוקדש לתוואי המתוכנן של הרכבת בשכונה ולהשלכותיו. התארגנה קבוצת תושבים למאבק ציבורי בתוואי האומגה וקידום הפתרון של מיקום התחנה על רחוב צ'רצ'יל והפעלה יעילה של שאטלים. פגישת תושבים נוספת עם המתנגדים לתוכנית והתומכים בחלוקה, בשיתוף הוועדה הפיזית היא כדאית ורצויה כדי לנסות להגיע לתמימות דעים מול העירייה ולהחליט יחד על המהלכים הבאים. החלטה משותפת על תוואי התחבורה בשכונה הכרחית, ויפה שעה אחת קודם.

בתוך השכונה תועיל מאוד. הם מסכמים ואומרים כי השנים הקרובות יהיו לא תמיד נעימות, אך הכול לטובת השכונה.

מתנה משמיים

אולי חמש או שש השנים הקרובות יראו ככאוס תשתיתי מזעזע, שאחריו נישאר עם קשיי תנועה בשכונה. אך האם ייתכן כי כניסת הרכבת לשכונה היא מנוע הצמיחה שיביא אלינו אוכלוסייה פלורליסטית ויצרנית? האם בכך ניתן יהיה לגרום לסגלי האוניברסיטה ובית החולים, עובדי קריית הממשלה והמטה הארצי לקבוע את מקום מגוריהם בשכונה?

ייתכן כי השקעה זו של המדינה בשכונה יכולה להתברר בעוד כעשור כהחלטה נהדרת. נדמה כי כל מגמה דמוגרפית אחרת המורגשת כיום בשטח לא באמת תושפע מסלילת הקו הירוק.

אני מודע לעובדה כי ישנם צדדים לכאן ולכאן, וכי תיגרם אי נוחות רבה לתקופה לא מבטלת. ניסיתי להביא את העובדות כפי שהן, וכן את מגוון הדעות של תושבי השכונה.

בהצלחה לכולנו.

■ **אבנר בלנקשטיין**

כלות יותר. העמותה בוחנת את אפשרויות הפעולה.

אנשי צוות האב של הרכבת הקלה, מנהל הפרויקט **אורן רענן** והדובר **דניאל קוגן** ליוו את תהליך התכנון. רענן מנהל כעת את הביצוע. הם מסבירים כי תהליך התכנון ארך כחמש שנים, וכי שינוי התוואי מרחוב ההגנה לחלופת ה"אומגה" נקבע לפני כשנתיים, עקב תהליך של שיתוף הציבור, שהתחיל משלב ההתנגדויות לתב"ע. כעת שלב התכנון הסתיים לחלוטין, ושלב הביצוע החל. מפברואר-מרץ יחלו לעבוד בכל השטח שקרוב לשכונה - לעת עתה ללא הגבלת התנועה. שלב העבודות הנוכחי ימשך כשלוש שנים, ולאחר מכן יתחיל שלב הנחת המסילות, שיארך כשנה. הם מתייחסים לטענות התושבים ומסבירים כי ההפיכה במבוא דקר היא החלטה של העירייה, לצורך חניון ציבורי, בעוד שלתכנון הרכבת נדרשות חניות ספורות בלבד. לגבי טענת התושבים לפגיעה בערך הדירות הם מעידים כאנשי מקצוע כי בכל מקום בעיר שבו נסללה רכבת ערך הדירות עלה מאוד ותחנה

עיסאווייה. לא יהיה זה מופרך להניח כי התושבים יבחרו את רחוב החי"ל כנתיב תנועה לכיוון היציאה מהשכונה.

איך זה נראה מבחוץ?

עוד עפרוני הוא רכז אזור ירושלים בעמותת "תחבורה בדרך שלנו". מטרת העמותה היא לקדם את התחבורה הציבורית בארץ. העמותה שמחה שייסלל קו רכבת לשכונה ולמוסדות שעל הר הצופים, אך לדבריו, תהליך שיתוף הציבור נהל באופן כושל. בעמותה חוששים מכאוס תחבורתי, שייגרם עקב הצרת הכביש. לדבריהם נצרך תכנון טוב יותר של נתיב התחבורה באזור, למשל חניון גדול יותר בגבעת התחמושת לבאי האוניברסיטה ובית החולים. המלצת העמותה היא להמתין מעט, לערוך בדיקה נוספת ולהגיע למסקנות מוש-

ידי קבוצה אחרת של תושבים, שמתארגנת להגשת תביעה על הפרויקט כולו.

השכנים מעיסאווייה

קיימתי שיחות עם כמה מתושבי עיסאווייה, הנחשבים למנהיגי הקהילה ומצויים בקשר מתמיד עם העירייה. רובם מעידים כי המידע לא הגיע אליהם במשך השנים. ככל הנראה רק מוכתר הכפר קיבל לידי מידע. בנושא זה של זרימת המידע לציבור ישנה אחדות דעים.

בקרב תושבי המרחב כולו: רוב הציבור הופתע מהעובדות שנקבעו בשטח מאחורי גבו.

ההשפעה על עיסאווייה לא ברורה. הפנייה שמאלה בכיכר הראשונה שאליה מגיעים מכיוון עיסאווייה תבוטל, משום שכביש זה יהפוך לחד-סטרי לכיוון מערב. בכך בוודאי תופרע תנועת תושבי

מי שיספר לך שהוא "פליט" של שכונה אחרת ששינתה את פניה עם השנים. כן, זאת מציאות ירושלים. למית ואינני מתעלם ממנה. ועדיין - אומר "לא" להדרה של מגזר זה או אחר. כשיש גרעין של תושבים שאינם נוטשים - שכונה יכולה לשמור על אופייה גם כשהיא מעורבת מאד.

והחדשות הטובות: כן, יש גרעין נחוש מאד של תושבים בגבעה הצרפתית והוא אינו מתכוון לנטוש, לא ירשה לפגוע באופייה: בית שיש בו פתיחות, דו קיום, רצון לקיים איכות חיים ייחודית - ביחד.

כבר לא בצופים ולא תמים כשמדובר במאבקי כח - היתה לי זכות לסקר אותם לאורך שנים - ועדיין אני מאמין כי ניתן למצוא שפה משותפת של עזרה הדדית ורגישות לאורח החיים של השכן גם בשכונה טעונה כמו הגבעה שלנו.

מפני שאיכפת לנו לקיים אחריות חברתית פעילה. מפני שמכאן אנחנו לא זזים. גלישה קצרה בקבוצות וואטס אפ שכונתיות כמו "כח צ'רל" מגלה כי זמן התגובה לכל בקשה לסיוע - קצר מאוד. מישהו זקוק לעזרה. מישהו נענה ומוכן לצאת לדרך. היד מושטת מיד.

מדברים (גבעה) צרפתית

פסיפס ירושלמי בגבעה שלנו? כן, זה אפשרי

עדנה לוי, עורכת "עניין שכונתי" ביקשה ממני לכתוב טור לעיתון שלנו. עדנה הציעה לפתוח בדיווח על "הוועדה הפיזית" המתכנסת בקביעות לדיונים על הקורה מסביבנו, כחלק מן השיתוף המבורך של תושבים מעורבים בפעילות המינהל הקהילתי.

אכן, אני רואה חשיבות רבה בפעילות הוועדה הזאת שאני חבר בה. מעודד לראות עד כמה מעורבים תושבים בסוגיות של איכות חיים, נראות, הגנה על הסביבה והצומח.

אך את טור הפתיחה במהדורה המתחדשת של עיתון שכונתי זה אני מבקש להקדיש לסוגיית היתכנות חיים ביחד של בני אדם שונים באמונתם ובמסורת שהם מביאים עימם.

לרצון להמשיך ולחיות בשכונה שהיא פסיפס אנושי מרתק. שכונה שבה ניתן ביטוי ומימוש דרך לכל רובד תושבים: חילוני. מסורתי. דתי לאומי. גם חרדי.

מי שקורא לעצמו פלורליסט רגיש גם למצוקת אלה שאינם בדמותו שלו. מוכן לראות בהקמה של מוסדות חינוך עבורם. מקשיב להם חרף חששות ("הנה הם באים וברגע שיהיו כאן רוב יגרשו אותנו החילונים מפה").

שמעתי, ראיתי, הייתי בסרט הזה. בית הספר של שנות ילדותי בשכונת מקור ברוך - בית ספר "לילדי פועלים" על שם ברל כצנלסון - הוא עתה ישיבה. בכל פינה בבירה תמצא

דור העתיד בגבעה: יחד, עם ובלי כיפות לראשי הילדים

יותר מזה - אם רק נרצה ואם נשקיע זמן ומחשבה הגבעה הצרפתית תהפוך למודל של דו קיום. של סובלנות. של חיים ביחד מבלי לטשטש הבדלים. מבלי להתעלם ממחלוקת. אך תוך הבנה שנוצרה בה תרבות חיים ירושלים מחבקת ומעצימה.

כן. חיים ביחד. עם צלקות טרור העבר ובצל איומי טרור נמשך. חיים ויוצרים ירושלים של דו קיום עם איכות חיים מרתקת. לפעמים, בבקר צח, (ואם נצליח לסלק מן הנוף שלנו אחת לתמיד איומי מטמנה) - אפשר לראות אפילו ים (המלח).

שמח בגבעה. וירושלמי למהדרין.

■ **חיים שיבי**

עם תרמיל על הגב

על רקפות, צפרדעים, גלוסקמאות וציונים

הגן הבוטני לצמחי הבר בקמ" פוס הר הצופים הינו פינת חמד קסומה ונסתרת. הגן הוקם בשנת 1931 ע"י בכירי הבוטניקאים של התקופה והיה לגן הבוטני הראשון בא"י. ייחודו של הגן ומקור קסמו טמון באופן בו משתלבים בו המינים הבוטניים, הטבע המשתנה מעונה לעונה, ארכיאולוגיה בת 2,000 שנה והיסטוריה בת 80 שישוט בשבילים, בין בריכות הנופרים, הדגים והראשנים יוביל אתכם לרחבה ובה מערכת מערות קבורה המתוארכת לימי בית המקדש השני. המערה הימנית מכונה "מערת ניקנור" ובה מספר כוכים ולצידם

תיבות אבן מעוטרות הנקראות "גלוסקמאות". גלוסקמאות אלו (מדובר בהעתק נאמן למקור) שימשו לאחסון עצמות הנפטור ואורכן נגזר מאורך העצם הארוכה ביותר בגופנו - עצם הירך. על גבי אחת הגלוסקמאות התג: לתה כתובת ביוונית כזו הלשון: "עצמות אלו של ניקנור איש אלכ" סנדריה שעשה את הדלתות". אז מיהו ניקנור? התלמוד מזכיר יהודי עשיר בשם ניקנור אשר תרם שתי דלתות לבניין בית המקדש בימי המלך הורדוס. במערה השמאלית שבראשה כתובת הקרן הקיימת לישראל, ניצבים זה לצד זה שני קברים. האחד, קברו של יהודה לייב פינסקר והשני קברו של מנחם אוסישקין. מעשה שהיה כך היה: בשנות השלושים של המאה העשרים, מנחם אוסישקין, יו"ר קק"ל, הגה

מערת ניקנור

רעיון ליצירת פנתאון לאומי ציוני בסמוך למערת ניקנור העתיקה. בשנת 1934, כחלק מיצירת הפנ"תאון, דאג אוסישקין להעלות את עצמותיו של פינסקר, מראשי תנועת חיבת ציון ומאבות הצינות, אל המערה בהר הצופים. שבע שנים מאוחר יותר נפטר אוסישקין עצמו ונקבר גם הוא במערה, לצידו של פינסקר. ומה עם התוכנית ליצירת פנתאון לאומי? מלחמת העצמאות

מותירה את הר הצופים כמובלעת ישראלית בלב שטח ירדני והגישה אל ההר הופכת מורכבת. בתקופה זו יקבע הפנתאון הלאומי, או בשמו המוכר "חלקת גדולי האומה" בהר הרצל, במערה של העיר. כך למעשה יישארו פינסקר ואוסישקין בודדים במערה אשר בהר הצופים.

מדריך מקוצר

הגעה: כניסה משער 1 (מדעי החברה) קמפוס האוניברסיטה העברית. כניסה בהצגת תעודת זהות.
תשלום: חינם.
זמן: בין שעה לחצי יום, בכל רגע והזדמנות.
לא לזאת: כיכר השרכים, קבר ניקנור, בריכת הנימפאות, הליכה בשבילים וחיפוש מערות קבורה נוספות. ניתן לתאם הדרכה בתשלום.

■ **יעל פרידמן ואטורי**

כי האדם עץ השדה?

מרימים מדרכות, הורסים צנרת ותשתיות, והוא מסיים את מחזור חייו לאחר כ-50 שנה. מאחר ששכונתנו כבר בת יותר מ-40, עצי האילנתה מתחילים לגווע, והעירייה כורתת את העצים המתים. בפנייה למחלקת גננות ונוף התקבלה התגובה הבאה: **"היות ובש" כונה לא קיימת מערכת השקיה ממוחשבת, שתילה מיוחדת של עצים במקום אלו שנחרתו, ברחובות בר-כוכבא, החי"ל, והאצ"ל ועוד תבצע רק בעוד עשר שנים"**.

אורנים וברושים ברחוב אבא ברדיצ'ב

ברחוב אבא ברדיצ'ב נכרתו אורנים וברושים לאחר שנפגעו בשריפות. אנחנו ממתנים עדיין לנטיעות חלופיות.

אורנים וברושים בטיילת

טיילת בר-כוכבא, אזור פופולרי לטיולים קצרים בשכונה בקרב כל הגילאים, שינתה את פניה בחודשיים האחרונים. תושבים רבים נחרדו לגלות כי בוקר בהיר אחד כרתה חברת החשמל עשרות אורנים ועצי ברז מהטיילת. זאת בשל סכנה, לכאורה, לקווי המתח הגבוה ולקראת בוא החורף. פניות לחברת החשמל הניבו את התשובה הבאה: "חברת החשמל ביצעה גיזום של עצי אורן שגדלו מתחת לתוואי קווי מתח עליון.

בתמונות ישנות של ירושלים ניתן לזהות את שכונתנו, הגבעה הצרפית, בזכות חורשת האורנים שלה, שנטעו נזירי מסדר "האבות הלבנים" בשנת 1878. בשנים האחרונות, וביתר שאת בחודשים האחרונים, אנו עדים להיעלמות גוברת והולכת של הירוק מרחובות השכונה.

אורנים בחורשה

ההיעלמות החלה בסופות השלגים של השנים האחרונות, שהביאו להתמוטטות של עשרות אורנים מראש החורשה, היא הגבעה הצרפתית.

אילנתה בלוטית ברחובות

האילנתה הבלוטית יובאה לירושלים כל הדרך מסין הרחוקה. תכונותיו של העץ, חרף היותו חסכן במים ונותן צל, מוצלחות פחות: הוא משתלט על סביבתו הקרובה, מזרע את עצמו בכמויות אדירות, מפריש מעכבי נביטה המשפיעים על הצמחייה הסמוכה ומדיר את הצמחייה המקומית. הוא משיל את עליו בחורף, אלרגני, שורשיו

Luis Fernández García | Wikipedia

אילנתה בלוטית. כמויות אדירות של זרעים

מאפיית גרליץ ברמת אשכול

מאחורי החיץ

יום שישי שגרתי מתחיל בביקור במאפיית גרליץ במרכז המסחרי הישן ברחוב מעבר המתלה. גם הכנות לשמחות אחרות, חיפוש אחר פינוק מתוק, עוגת גבינה איכותית, עוגת שמרים בקקאו או סיר של פעם מלא קוגל ירושלמי מתוק-חרף חום ומדיף ניחוחות של שבת, מובילים אותנו הישר לשם, ולא במקרה: המוסד השכונתי המפואר הזה שוקד על השגרה כבר שנים רבות מאז 1977. זישע גרליץ הוא דור שלישי של אופים. סבו ניהל מאפייה של פעם בבתי ורשה, כלומר אפה בבית ומכר את המאפים ברחוב. כיום, יחד עם אשתו רבקה ובנם יצחק, הוא ממשיך בדרכו המקצועית של הסב. בין התמורות שבכל זאת אירעו נוספו לצוות גם קונדיטורים, אך הגישה המשפחתית וקנה המידה האישי נשמרים מתוך בחירה מודעת. המאפייה פועלת תוך העדפה ברורה של האיכות ושל ייצור במקום, ולכן גם לא התפתו להתרחב ולפתח סניפים נוספים.

גרליץ. ניחוח נפלא

זישע פותח את המאפייה כל בוקר בסביבות 6:30, עובד במרץ ובצהריים הולך ללמוד עד שעות הערב. רבקה מקבלת במאור פנים ובחיך כל אחד מהקונים, ובשעות אחר הצהריים ממלאת את מקומה מוכרת שלא מבני המשפחה. אבל גם בתפקיד זה החזיקו מוכרות

שונות הרבה מאוד שנים (שגרה, אמרנו?).

מימיהם הראשונים בשכונה זוכרת רבקה אין בתיה היו מקום נופש אהוב על אורחים, שהחליפו דירות עם התושבים הקבועים. וכך המרכז המה בקיץ מנופשים רבים לצד השכנים המוכרים. תושביה הקבועים של השכונה העניקו לה צביון יוקרתי, שכן רבים מהם נשאו מקצועות חופשיים כמו קצינים בכירים במשטרה ובצבא, עובדי רשות השידור ועוד. רבים מוותיקי השכונה זוכרים אין מהמאפייה הקטנה יצאו כמויות של מאפים שנאפו במיוחד ונשלחו באהבה לחיילים בימים קשים, כמו במלחמת לבנון.

השבח לאל שיש קמח, טעים שיש עוגות ומחמם את הלב להכיר את האנשים הטובים שממתיקים את השכונה ביגיע כפיהם הברוכות.

■ **ביקרה וטעמה: נטע אונטרמן**

כריתה אכזרית. טיילת בר כוכבא

לקראת החורף, בשל הימצאות של קווי חשמל במקום. לאחר סיור במקום עם נציגי חברת החשמל, האגרונום העירוני ומנהל האזור – סומנו העצים לגיזום ולעקירה בהתאם להנחיות ולהמלצות של הגורמים המקצועיים. העבודה בוצעה בהתאם לאישורים שניתנו, ולא מעבר לכך.

יש לציין כי זה עשרים שנה מבטיח חים בעירייה ובחברת החשמל להטמין את קווי המתח המסוכנים.

פניות המשך לעיריית ירושלים על נטיעות חלופיות ואחריות סביבתית לא נענו עד למועד סגירת הגיליון. אף מאחד הגופים שביצעו את הכריתה במסות עצומות לא קיבלנו התחייבות לשיקום השטח העירום. יוזמת תושבים בנושא תקועה אף היא במסדרונות העירייה. האם בט"ו בשבט הבא ניוותר ללא עצים בשכונה?

ליאור סיגל

הגיזום בוצע רק לאחר תיאום מלא עם הגורמים הרלוונטיים בעיריית ירושלים ובאישורם. תוואי קו מתח עליון להיות נקי מגורמי סיכון, שעלולים לפגוע בו במקרה של שריפה לדוגמה, ולסכן את אספקת החשמל לאלפי לקוחות. עצים אשר לא מהווים סיכון לרשת לא נגזמו. העצים, יש לציין, לא נגזמו אלא נכרתו כליל, ללא התחשבות בערך הנופי שלהם לתושבי השכונה.

מהעירייה נמסר: "חברת החשמל פנתה אלינו בבקשה לבצע פרויקט גיזום ועקירת עצים

לב הפנינה

טיפול רגשי אנרגטי

סדנאות וליוי תהליכי התפתחות וצמיחה

פנינה סודרי | 054-3039034
pninas09@gmail.com
לב הפנינה

מודעה פרסומית

על ופלים, חומוס ושכנות טובה

"אני שמח על זה, אני יודע שהרוב ווחתי לקוח מרוצה. לא הכרחתי אותו לבחור ולוותר על משהו".
אז היית אומר שהמודל של לדפוק לשכנים בדלת עבור כוס סוכר עובד גם אצלכם?
"כוס סוכר?", הוא מחייך אחרי שאני נושמת לרווחה. "היה מקרה שלמישהו נגמר הגז והעברתי לו בלון גז כדי שלא יאלץ לסגור באמצע היום. במקום אחר לא היה קורה דבר כזה".

על רקע האווירה הזו, לא מפתיע שעביסאן בחר להתרחב וכבר כחודשיים מפעיל גם את בית הקפה "יודה" בקומה התחתונה. אם טרם הבחנתם בשינוי זה לא מקרי. אין כוונה לעשות מהפכות, אלא רק לשכלל מעט את הקיים. "ליודה יש קהל לקוחות ברור שנהנה מהמקום כפי שהוא. בבקרים למשל מגיע הציבור המבוגר יותר ואנשי העסקים שבאים לשיבות עבודה. את זה לא תראי בחומוס, שהוא יותר סטודנטיאלי וקוסמופוליטי. מה שהייתי שמח לפתח זה את הנוכחות הלילית במקום".

"כל אחד רוצה להתפתח ולגדול", מוסיף עביסאן, שהחל כעוזר טבח והתקדם ב-21 השנים האחרונות כשף מוביל במגוון רחב של מסעדות תל אביביות של עם כל סוגי המאכלים... חוץ מחומוס.

"בסופו של דבר, לא משנה מי ומה אתה. להיות בנאדם – זו הנוסחה המנצחת עבור כל עסק". כך מעיד פואד עביסאן, השף הצעיר והאמביציוזי שהגיע לשכונה לפני כשלוש שנים והגשים חלום שלא ממש ידענו שיש לנו: התשוקה לחומוס במרחק הליכה.

"כולם אוהבים חומוס טוב ומוכנים להתאמץ עבורו מאוד. אני, בשביל חומוס ממש מצוין, נוסע עד עכו. אבל לא תמיד מתאים לאנשים להיכנס לעיר העתיקה לשם כך. השירות שאני מציע מספק את הפתרון הזה", מספר עביסאן, שמעגל הלקוחות הקבוע שלו מגיע בימינו עד מבשרת.

ההצלחה הגדולה לא מסנוורת אותו, וכשאני שואלת על אפשרויות להרחבת החומוסייה, הוא מספר שהוא עובד על פתרונות לחורף בחזית המסעדה, אבל לא מעוניין להרחיב יותר מכך. "יש מספיק עסקי האכלה במרכז המסחרי", הוא מסביר.

איך מערכת היחסים ביניכם? האם קיימת תחרות?

"אני ממש לא מרגיש תחרות. להיפך, יש אווירה של שותפות ועזרה הדדית. נכנסים אחד לשני ומגבים אחד את השני".

איך למשל אתה מגיב לקבוצה שנכנסת לחומוס עם מנה מהעסקים השכנים?

לא מסתנוור. שף עביסאן בחומוסייה

"לעסק יותר קל בתל אביב, הקהל יותר זורם, פחות קשוח. יוצא גם בתקופות יותר קשות ומוכן לשלם מחירים גבוהים על חומוס טוב. אבל כבעל משפחה אני לא רוצה לחיות שם. אני מאמין בחינוך הירו שלמי ובאווירה כאן. חוץ מזה, הכל יקר שם מדי. לא הייתי יכול לקנות אפילו אצלי..."

לאחר שנפרדנו אני מבינה שלא ביררתי האם צפוי בשמי הקוליני ריה קינוח חדש – ופל עם חומוס... נצטרך לחכות ולראות.

הילית ישראל

"בכל המקומות האחרים הייתי שכיר וחלמתי לפתוח חומוסייה. עכשיו כשהצלחתי אני רוצה להשתכלל עוד. מאוד רציתי עסק בקומה התחתונה שיכול להוות פתרון בילוי לילי לציבור הסטודנטים. אני רוצה להוסיף מנות כגון ופל בר שיכולות לסגור לחברה הללו יציאה פחות 'כבדה' ממסעדה".

לאור ניסיונו הרב בתל אביב אני מאלצת אותו להשיב לסיום על שאלת השאלות: איזו עיר עדיפה?

את עידו בן ה-12.5, אלוף הארץ בטניס לשנת 2017 המדורג ראשון בקבוצת בני גילו, אני מכיר כבר מספר שנים.

בשיחה נעימה עם עידו, תלמיד ברנה קסין, הוא מספר מתי החל לעסוק בספורט: "מגיל שש. תחילה התאמנתי באומנויות לחימה ובארבע וחצי השנים האחרונות אני מתמקד בטניס. הגעתי לטניס דרך חבר שפרש. אני מתאמן שש פעמים בשבוע. בשעה שש וחצי אני כבר על המגרש מתאמן עד השעה שמונה, הולך לבית הספר ומשעה שלוש חוזר להתאמן עד השעה שבע בערב."

ומה קורה בשבתות, בשגרת אימונים כה מוקפדת ומחייבת? "בשבתות אני משתתף בתחרויות", הוא עונה וכאשר אני תוהה על סדר היום העמוס ועל העמידה בלוחות הזמנים, אני מקבל תשובה מנער צעיר חדור מוטיבציה: "קודם כול אני מאד נהנה גם להתאמן וגם להתחרות. בנוסף, יש לי ליווי מקצועי צמוד של מאמנים, פיזיותרפיסט ותזונאית. האימונים שלי מאוד מגוונים. אלה לא רק אימוני טניס אלא גם אימוני כושר, גמישות, קואורדינציה ועוד". עידו מציין עד כמה הוא אוהב ורוצה להצליח, ומוסיף: "חשוב מאוד לעסוק בספורט. עיסוק בספורט טוב וחשוב לבריאות. פשוט מעצבן אותי לראות ילדים שכל הזמן יושבים מול המחשב או מתעסקים בטלפון הנייד. אני לא מבין אותם".

לאילו תחרויות אתה מתכוון בימים אלה?

"התחרות החשובה ביותר היא אליפות אירופה, שתתקיים בקיץ בדנמרק, אבל בדרך לשם יש עוד את אליפות ישראל ותחרויות TE שייערכו בארץ".

עם סיום השיחה בינינו, אמרתי לעידו כי חשוב שיזכור כי בתחרויות הוא מייצג לא רק את ישראל אלא גם את ירושלים והגבעה הצרפתית. בהצלחה!

■ איליה סוקולוב

דנה מאירי, תושבת הגבעה הצרפתית, שביעיסטית ב"רנה קסין" ומדריכת כיתות ח' בתנועת הנוער

העובד, מגדירה את עצמה כילדה שקטה ומופנמת. אלא שאני פגשתי נערה רהוטה, ערכית וחייכנית, שרואה את דרכה כיוצרת מה שמאפשר לה הן לתרום לחברה והן להביע את עצמה באמצעות האומנות. חדרה מקושט במיליון תמונות קטנטנות שהיא צילמה וצוירים שהיא ציירה. הדבר הבולט ביותר הוא הסדר והארגון המאפיין מאוד את תהליך היצירה שלה.

"אהבתי לצייר מאז שהייתי קטנה", אומרת דנה, "אבל באמצע כיתה ט' הכרתי שני יוטיוברים, דן ופיל, ואחר כך גם מישוה מארה"ב שעושה 'Fanart', כלומר אומנות בהשראת סדרות טלוויזיה, ספר או סרט. כשראיתי אותם חשבתי שכדאי גם לי לנסות. אחרי שהתחלתי לצייר בסגנון הזה, המשכתי לצייר המון".

איך השתנה סגנון הציור שלך בתקופה הזאת?

"השינוי היה עם סוג הצבעים בהם אני משתמשת. בהתחלה ציירתי עם עיפרון וצבעי מים כדי לצבוע בצורה אחידה ומאוחר יותר עברתי לטושים. אלה טושים מקצועיים ויקרים, שנה חלמתי עליהם וקניתי ערכה שלמה שלהם ליום ההולדת".

דנה מציירת צוירים שמעבירים ערכים של סובלנות וקבלה של האחר. "אמנם זאת לא המטרה העיקרית בצוירים שלי", היא אומרת. "אני מציירת בעיקר לכיף ומה שיוצא... אבל הצוירים מעבירים בצורה מקסימה את המסר של התנועה "ביתנו פתוח לכל נערה ונער", והמסר לסובלנות של התנועה נוכח מאד בציוריה.

דנה התקבלה ל"פרחי בצלאל" שהיא תוכנית עומק בשיתוף עם תוכנית פר"ח ואגף שח"ר במסגרתה מגיעים תלמידי כיתות י"ב לקמפוס "בצלאל" לתוכנית תלת שנתית. התוכנית מהווה גשר להשכלה גבוהה עבור תלמידי התיכון. דנה לומדת במחלקה לתקשורת חזותית של בצלאל ומאוד נהנית. בתוכנית היא נפגשת עם נוער בעל מוטיבציה גבוהה להתפתחות בתחום האומנות, לומדת ציור בטכניקות שונות ובעיד תלמד טכניקות ממוחשבות.

אחד הדברים שהרשימו אותי ביותר היה תהליך היצירה של דנה, השוקק קדקד על יצירותיה בשלבים. השלב הראשון הוא מציאת התמונות עליהן היא תעבוד במהלך השבוע מתוך גלריות התמונות שהיא מצלמת, השלב

אירוס: דנה מאירי

השני הוא שרטוט בעיפרון של התמונות, שלב שיכול לקחת אפילו יומיים מכיוון שהיא עובדת במקביל על 4-5 צוירים יחד. השלב השלישי הוא מעבר בעיפרון על הקווים שכבר צוירו, והשלב הרביעי הוא מעבר בעט על הקווים שצוירו בעיפרון ומחיקת העיפרון. על ארבעת השלבים הראשונים דנה עובדת בזמן השיעורים בבית הספר, וכשאני שואלת האם זה לא מפריע לה ללמוד, היא עונה: "לא, אני דווקא תלמידה מצטיינת". דנה מדגישה שהיא עובדת על הציורים בכל השיעורים בכיתה, למעט בשיעורי מתמטיקה, שבהם היא צריכה להתרכז יותר. "חמש יחידות מצריכות ריכוז!", היא אומרת בחיך.

השבתות מוקדשות לשלב הצביעה והמעבר בטוש שחור ולכן. ההנאה המיוחדת היא ציור חניכים שלה. "הם כל הזמן מבקשים ממני לצייר אותם", היא אומרת בחיך. אותי זה לא הפתיע.

■ יעל וינשטיין

שבתות

11:00 | 10.3.18

ד"ר יעקב מעוז הרצאה ודין לקראת צאת ספרו "צדק פואטי"

ספר העוסק בשאלות הגדולות על אלוהים, אמונה וכפירה, על אדם וחברה, על מידות ומוסר, על קיימות וסביבה ועל האהבה, התשוקה והיחסים האסורים. ד"ר יעקב מעוז, תושב הגבעה הצרפתית. בוגר האוני' העברית ומרצה למחשבת ישראל במכון שטר. מעוז מתנדב מזה שנים רבות בתחנת הרדיו גלי צה"ל כפרשן לענייני יהדות וחברה בישראל. עוסק בכתיבת שירה.

שבתות תרבות במינהל הקהילתי, הזמן שלנו העת שלכם

Joy's Corner

Dearest English Speakers: At long last the Community Center (Matnas) of French Hill has acknowledged Us! We have been granted a small corner in this newsletter for our needs. Joy's corner is aimed at providing access to the "comings and goings" of our neighborhood for those of us who are still lost in Hebrew!

This newly occupied territory of the French Hill newspaper will offer general information on the activities and events of the Matnas; my personal thoughts about matters of general interest and an open invitation to all of you to contribute your own material and requests. This is our space ... here we may be heard!

About me: I descended upon this country from South Africa at the ripe old age of 18. I first settled in the French Hill as a student at the Hebrew University about 30 years ago. Naturally, I studied English Literature and Education and became a Holistic Therapist and Teacher of the Alexander Technique, it follows. And like many of us, I got hooked. I did try to leave a few times but found myself irresistibly drawn back. At this stage of my life, waking up to the rolling red-blue hills of the Judean Desert and just beyond, a glimpse of the Dead and dying Sea... I guess I would be classified as a "permanent resident".

So, what gets us hooked here? Perhaps the wind that howls through your brain ...eventually driving you crazy in a way you wouldn't notice since everyone around you is that way too. Or perhaps it

is that Co-existence in the French Hill simply exists without too much ado... and for those of us who don't speak Arabic, never mind Hebrew, it is time to learn Arabic now!

Or is it that if you live here, you really needn't over-exert yourself to travel the world ...You can merely wander around the French Hill Supermarket and you will have the World in the palm of your hand! Whatever our reasons for settling in the French Hill (which by the way, has nothing to do with France but was named for General French, a British soldier), I think we would all agree: it's a small neighborhood with a Big Heart!

Now that we are acquainted it is also time to get to know the Matnas our Community Center which provides a large range of activities and events for all ages. If you are new in the area, the Matnas is a small walk up the hill from the shopping center and there are friendly people waiting to meet you and answer your questions.

General Activities February/March:

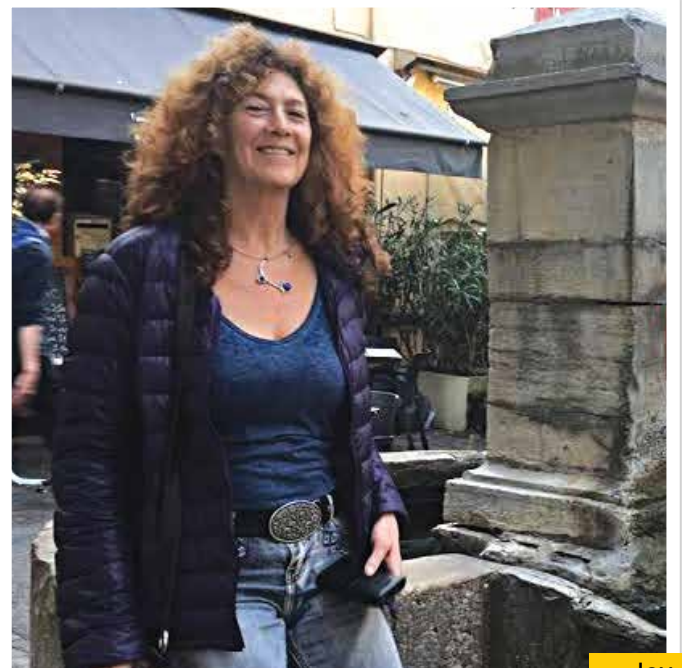
Thursday 1/2 -
Concert

Friday - Shabat 23-24/2 -
Family weekend
at Nokdim Farm
in the Negev

Thursday 22/2 at 20:30 -
PURIM PARTY at
Artichoke Club

Thursday 15/3 at 20:30 -
Rotem Abuhav
live show

Tuesday-Wednesday
27-28/3 -
Camping in the
neighborhood

Joy

For Senior citizens the Matnas has a Supportive Community network especially tailored for your needs and activities at reduced rates, such as:

A Handyman: to assist with anything you need done.

An Emergency button: to be installed in your home.

Senior Citizens Club:

A variety of weekly activities, our schedule as follows:

February:

Wednesday 7th at 10:30-12:00
Coffee and cake in Ramat Eshkol

Wednesday 14th at 10:00-12:00
Exercise, refreshments

Wednesday 21st Purim Party

Wednesday 23rd Taanit Ester

March:

Wednesday 7th at 10:00-12:00
Exercise, refreshments, workshops /lectures

Wednesday 14th at 10:30-12:00
Coffee and cake in Ramat Eshkol

Wednesday 21st at 10:00-12:00
Exercise, refreshments, workshops/lectures

Wednesday 28th Happy Pessach

Hope to see you there!

Signing off, Joy.

TEL: 0543306073

E-Mail: joyshefer@gmail.com

לשילוב האוכלוסייה הבוגרת בחיים קהילתיים חברתיים. אור מונה מגוון רחב של פעילויות, ביניהן: הרצאות במתנ"ס בגבעה הצרפתית, פעילויות בימי רביעי, קונצרטים, מסיבות, נופשונים, קהילה מטיילת ועוד.

לדוגמה, ב-7.2 יתקיים מפגש "קפה ומאפה" ברמת אשכול, ב-11.2 ייפתח קורס אגדות חז"ל וב-21.2 תיערך מסיבת פורים עם שירה, ריקודים ודוכנים. "אין בעיה של הנגשה", מדגישה אור וקוראת לתושבי השכונות שלנו להצטרף ולהנות כחברים בקהילה התומכת. "למי שקשה להגיע בכוחות עצמו, אנחנו מסד-רים הסעה. אין אף תושב שירצה להצטרף ולא יוכל להגיע."

עדנה לוי

להרשמה:

פורטונה אור 050-8364884

פורטונה אור, הרכזת של הקהילה התומכת לגיל הזהב, מספרת: "הקהילה התומכת בשכונות שלנו עוזרת לגמלאים מגיל הפרישה ואילך, והנשארים להתגורר בביתם, ומעניקה להם מוקד רפואי 24 שעות ביממה (מוקד אנוש), שירותי אב בית המגיע על פי בקשה למתן תיקון נים קלים כגון החלפת נורה, תיקון ברז ופעילות חברתית ענפה."

הפרויקט הייחודי והחשוב הינו בשיתוף הג'וינט, משרד הרווחה ועיריית ירושלים, כאשר המינהל הקהילתי מעניק את הבית החם ואת השירותים המלווים את הפעילות החברתית. הכוונה מאחורי העשייה עומדת על שיפור איכות החיים בבית ומחוצה לו, ואפשרות זמינה ומגוונת

גזר ושמור | אירועי פברואר-מרץ בגבעה

פעם ברבעון מתקיימת **שבת תרבות** בשעה 11 בבוקר עם טובי המרצים, הסופרים ואנשי מדע, באירוע מכבד שבת. יש להתעדכן באתר המינהל הקהילתי ובמזכירות המינהל

מדי ראשון ורביעי מתקיימת פעילות **המגלצ'ה** בין השעות 16:30 - 18:30

מועדון מיק"י של קהילת רמות ציון מתכנס מדי שבועיים בימי שני בשעה 16:30

ב-21.2 מתקיים **מסיבת פורים לבני גיל הזהב**

ב-22 בפברואר בשעה 20:30 תתקיים **מסיבת פורים למבוגרים בארטישוק**

בתאריכים 23-24 בפברואר: **סופ"ש משפחות** בחוות הנוקדים בנגב

ב-27 בפברואר בשעה 16:30 תיערך מסיבה לילדים תחת הכותרת **"הגמד והענק"**

ב-27 בפברואר בין השעות 9:30 - 11:30 תצא לדרך **עדלאידע שכונתית של בתי הספר**

ב-15 במרץ בשעה 20:30: **הופעה של רותם אבוהב במנהל הקהילתי**

ב-27-28 במרץ: **קמפינג שכונתי**. פרטים במינהל

לבני גיל הזהב: קורס באגדות חז"ל, סדנאות, טיולים, הרצאות ושיעורי התעמלות. לפרטים: פורטונה 050-8364884

מרק חרירה מרוקאי
המתכון האולטימטיבי

(מתאים גם לצמחונים)

מצרכים:

3 עגבניות, 2 בצלים יבשים, חבילה יפה של עלי סלרי, חבילת פטרוזיליה, חבילת כוסברה, כוס אורז, כוס עדשים חומות, קופסת גרגרי חומוס, 2 לימונים סחוטים, כורכום לפי הטעם, 3 כפות אבקת מרק עוף (אפשר פרווה), לימון פרסי יבש (כדאי שתכירו), מעט פלפל שחור, בלילת קמח: 2 כפות בכוס מים קרים.

אופן ההכנה:

ממלאים סיר גדול עם 4 ליטר מים. קוצצים דק את העגבניות, הסלרי, הפטרוזיליה והכוסברה ומוסיפים למים הרותחים. לאחר כמה דקות מוסיפים את האורז, העדשים, גרגרי החומוס השטופים, אבקת מרק, תבלינים והלימון הפרסי. "דופקים" אותו מעט עם כוס כדי שתתפזר הארומה. אין צורך להוסיף מלח. אבקת המרק והסלרי מספיקים. מבשלים כשעה וחצי ומדי פעם מערבבים על מנת למנוע משקעים בתחתית. לקראת הסוף, מוסיפים את הלימון ואחרי 10 דקות את בלילת הקמח. מערבבים ומבשלים 10 דקות נוספות. המרק מוכן!

הכמות אינה מבוטלת.

מניסיון, לא נשארת אף טיפה.

*נשמח לקבל מכם מתכוני עדות ועמים, רעיונות לכתבות, הארות והערות במייל: alonyoav@bezeqint.net

עדנה לוי